

Peningastefnunefnd Seðlabanka Íslands

Fundargerð peningastefnunefndar Seðlabanka Íslands

Fundur 22.-23. mars 2021 (101. fundur)

Birt: 7. apríl 2021

Lög um Seðlabanka Íslands kveða svo á að það sé hlutverk peningastefnunefndar að ákvarða vexti og önnur stýritæki peningastefnunnar og að „[opinberlega skuli] birta fundargerðir peningastefnunefndar og gera grein fyrir ákvörðunum nefndarinnar og forsendum þeirra“. Í samræmi við lögina hefur peningastefnunefndin ákveðið að birta fundargerðir af fundum sínum tveimur vikum eftir hverja ákvörðun. Þar koma einnig fram upplýsingar um atkvæði einstakra nefndarmanna.

Hér birtist fundargerð fundar peningastefnunefndarinnar 22. og 23. mars 2021, en á honum ræddi nefndin efnahagsþróunina, þróun á fjármálamörkuðum, ákvarðanir um beitingu stjórnþækja bankans í peningamálum og kynningu þeirra ákvarðana 24. mars.

I Þróun í efnahags- og peningamálum

Áður en nefndarmenn fjölluðu um ákvarðanir í peningamálum ræddu þeir innlenda fjármálamarkaði, fjármálalegan stöðugleika, horfur í heimsbúskapnum og utanríkisviðskiptum Íslands, innlendan þjóðarbúskap og verðbólgu, með hliðsjón af upplýsingum sem hafa komið fram frá síðasta fundi nefndarinnar 3. febrúar 2021.

Fjármálamarkaðir

Frá fundi peningastefnunefndar í febrúar hafði gengi krónunnar hækkað um 4,6% gagnvart viðskiptaveginni gengisvísitölu. Á milli funda nam hrein gjaldeyrissala Seðlabankans 108 m. evra (16,6 ma.kr.). Þar af námu gjaldeyriskaup í inngrípum 6 m. evra (um 890 m.kr.), gjaldeyrissala í inngrípum 6 m. evra (um 938 m.kr.) og reglubundin gjaldeyrissala 108 m. evra (16,6 ma.kr.). Hlutur Seðlabankans var um 30% af heildarveltu á gjaldeyrismarkaði.

Taumhald peningastefnunnar miðað við raunvexti Seðlabankans hafði aukist lítillega frá fundi nefndarinnar í febrúar. Raunvextir bankans voru -2,4% miðað við meðaltal mismunandi mælikvarða á verðbólgu og verðbólguvæntingar til eins árs eða tæplega 0,1 prósentu hærrí en rétt eftir birtingu vaxtaákvörðunar nefndarinnar í febrúar. Miðað við ársverðbólgu voru þeir -3,2% og höfðu hækkað um 0,2 prósentur milli funda.

Vextir á millibankamarkaði með krónur voru nánast óbreyttir milli funda og var velta á markaðnum 12,7 ma.kr. á tímabilinu. Ávöxtunarkrafa lengri óverðtryggðra ríkisbréfa hafði

hækkað um 0,3 prósentur og krafa lengri verðtryggðra ríkisbréfa um tæplega 0,1 prósentu frá febrúarfundinum. Meðalvextir húsnæðislána höfðu lítið breyst á milli funda.

Skammtíamavaxtamunur miðað við þriggja mánaða millibankavexti stóð í stað milli funda og var 1,9 prósentur gagnvart evrusvæðinu en 1,2 prósentur gagnvart Bandaríkjunum. Mismunur langtíamavaxta gagnvart Þýskalandi jókst um 0,1 prósentu á milli funda og var 3,9 prósentur en minnkaði gagnvart Bandaríkjunum og var 1,9 prósentur. Mælikvarðar á áhættuálag erlendra skuldbindinga ríkissjóðs stóðu nokkurn veginn í stað á milli funda nefndarinnar. Skuldatryggingarálag á fimm ára skuldbindingar ríkissjóðs í Bandaríkjadöllum var 0,6% og vaxtamunur á evruútgáfu ríkissjóðs gagnvart þýskum ríkisskuldabréfum var 0,6-0,7 prósentur.

Greiningardeildir fjármálafyrirtækja væntu þess að peningastefnunefnd héldi vöxtum óbreyttum. Vísuðu þær til þess að þrátt fyrir að verðbólga væri umfram fráviksmörk væru horfur á því að hún myndi hjaðna á næstu misserum eftir því sem áhrif gengislækkunar krónunnar fjara út. Þá væri kjölfesta verðbólgu markmiðsins áfram traust sem gæfi bankanum færi á að halda vaxtastiginu óbreyttu.

Ársvöxtur víðs peningamagns (M3) jókst töluvert á síðasta ári en merki eru um að tekið sé að hægja á vextinum. Áætla má að vöxturinn hafi numið tæplega 11% í janúar. Á sama tíma má áætla að ársvöxtur útlána lánakerfisins til heimila hafi verið 9,7% sem er svipaður vöxtur og hefur verið undanfarna mánuði. Hins vegar hafa útlán til fyrirtækja nánast staðið í stað frá því í lok árs 2019.

Úrvalsvísitala Kauphallarinnar, OMXI10, hækkaði um 3,2% milli funda nefndarinnar. Velta á aðalmarkaði nam 173 ma.kr. á fyrstu tveimur mánuðum ársins sem er 23% meiri velta miðað við árið á undan.

Alþjóðleg efnahagsmál og utanríkisviðskipti

Samkvæmt spá Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD), sem birt var í mars, er gert ráð fyrir 5,6% hagvexti í heimsbúskapnum á þessu ári. Það er 1,4 prósentum meiri hagvöxtur en stofnunin spáði í desember. Þá er spáð 4% hagvexti á næsta ári sem er 0,3 prósentum meira en í desemberspánni. Breytingin milli spáa endurspeglar aukinn drifkraft vegna meiri efnahagssumsvifa á seinni árshelmingi í fyrra en búist var við, sterkari vísbendingar um virkni bólufna gegn COVID-19-farsóttinni og auknar stuðningsaðgerðir stjórnvalda margra ríkja, sérstaklega í Bandaríkjunum. OECD áætlar að fyrirhugaðar fjármálaaðgerðir vestanhafs auki heimshagvöxt um u.þ.b. 1 prósentu á árstímabili eftir að þær koma til framkvæmda og hefur stofnunin fært hagvaxtarspá sína fyrir Bandaríkin upp um heilar 3,3 prósentur í ár, í 6,5%. Þá er einnig spáð mun hraðari efnahagsbata á Indlandi en áður var búist við. OECD býst hins vegar við hægari viðsnúningi í stærstu ríkjum Evrópu í ár en í mörgum öðrum þróuðum ríkjum sem endurspeglar harðar sóttvarnaaðgerðir á fyrstu mánuðum ársins og kraftminni innspýtingu hins opinbera. Óvissa um framvindu í heimsbúskapnum er hins vegar áfram mikil og háð því hversu langvinnur COVID-19-faraldurinn verður. Hagvöxtur í heiminum gæti orðið allt að 1-1½ prósentu meiri á þessu og næsta ári að mati OECD ef betur gengur með bólusetningar og heimili gangi þar af leiðandi hraðar á uppsafnaðan sparnað sinn. Á móti gæti hagvöxtur orðið um 1-1½ prósentu minni ef lengri tíma tekur að bólusetja mannkynið eða ef núverandi bólufni virka síður á ný afbrigði kórónuveirunnar.

Bráðabirgðatölur gefa til kynna að 17 ma.kr. halli hafi verið á vöruskiptum við útlönd á fyrstu tveimur mánuðum ársins samanborið við 20 ma.kr. halla á sama tíma í fyrra á föstu gengi. Verðmæti útfluttra vara án skipa og flugvéla dróst saman um tæplega 3% milli ára þar sem útflutningsverðmæti sjávarafurða var um 8% minna en á sama tíma í fyrra en á móti jókst

verðmæti útfluttra iðnaðarvara um 3%, meðal annars vegna hækkunar á heimsmarkaðsverði áls undanfarna mánuði. Verðmæti vöruinnflutnings án skipa og flugvéla fyrstu tvo mánuði ársins var um 4% minna en á sama tíma árið 2020 á föstu gengi en þar vegur þyngst liðlega 40% samdráttur í eldsneyti og um þriðjungssamdráttur flutningatækja. Á móti jókst innflutningsverðmæti fjárfestingarvara (án flutningatækja) um 20% milli ára og hefur mælst ársaukning á þessum undirliði innflutnings undanfarna fjóra mánuði.

Heimsmarkaðsverð á áli hækkaði um 11% frá fundi peningastefnunefndar í febrúar og var 43% hærra en í mars fyrra. Bráðabirgðatölur Hagstofu Íslands benda til að verð sjávarafurða í erlendum gjaldmiðli hafi lækkað áfram milli ára í janúar eða um 10%. Heimsmarkaðsverð á Brent-hráolíu hækkaði frekar milli funda nefndarinnar og var tæplega 70 Bandaríkjadalir á tunnu um miðjan marsmánuð. Endurspeglar þróunin bæði væntingar um meiri olíueftirspurn og áframhaldandi framleiðsluskerðingar OPEC-ríkja og nokkurra annarra olíuframleiðenda. Olíuverð tók hins vegar að gefa eftir á ný dagana fyrir marsfund nefndarinnar sem a.m.k. að hluta má rekja til vaxandi olíubirgðastöðu í Bandaríkjunum, styrkingar Bandaríkjadals og ótta við að olíueftirspurn taki hægar við sér en áður var talið vegna uppgangs farsóttarinnar og hægagangs við bólusetningar á evrusvæðinu. Verð á Brent-hráolíu var tæplega 61 Bandaríkjadalur á tunnu á marsfundinum. Það er um 6% hærra verð en mældist rétt fyrir febrúarfundinn en um 8% lægra en það var í upphafi síðasta árs áður en farsóttin skall á.

Raungengi miðað við hlutfallslegt verðlag hækkaði um 0,8% milli mánaða í febrúar og var því 1,4% yfir meðaltali síðasta aldarfjórðungs en um 8% lægra en í byrjun árs 2020. Raungengi á þennan mælikvarða lækkaði um 6,6% milli ára á fyrstu tveimur mánuðum ársins og má rekja lækkunina til 9,3% lækkunar nafngengis en verðbólga hér á landi var um 3 prósentum meiri en að meðaltali í viðskiptalöndum Íslands.

Innlendur þjóðarbúskapur og verðbólga

Samkvæmt bráðabirgðatölum sem Hagstofan birti í byrjun mars dróst landsframleiðslan saman á fjórða ársfjórðungi síðasta árs um 5,1% milli ára sem var nokkru minna en gert var ráð fyrir í febrúarspá *Peningamála*. Landsframleiðslan jókst milli fjórðunga á fjórða ársfjórðungi um 4,8% að teknu tilliti til árstíðarsveiflu en þetta er annar fjórðungurinn í röð sem hún eykst milli fjórðunga. Mikill samdráttur á fyrri hluta ársins veldur því að þrátt fyrir vöxt síðustu tveggja ársfjórðunga mælist enn samdráttur milli ára. Þjóðarútgjöld minnkuðu um 2% frá fyrra ári og voru þau sterkari en spáð var að undanskildum þeim hluta sem snýr að hinu opinbera. Framlag utanríkisviðskipta til breytingar landsframleiðslunnar var neikvætt um 3,2 prósentur á fjórðungnum en bróðurpartur samdráttar bæði inn- og útflutnings var vegna þjónustuhlutans.

Á árinu í heild mældist samdráttur landsframleiðslunnar 6,6% sem skýrist að miklu leyti af neikvæðu framlagi utanríkisviðskipta ásamt því að þjóðarútgjöld minnkuðu um tæp 2%. Tölur Hagstofunnar sýna að flestir undirliðir þjóðarútgjalda drógust minna saman en gert var ráð fyrir í spá bankans en á móti voru útgjöld hins opinbera minni en áætlað var. Einkaneysla dróst saman um 3,3% sem er mesti samdráttur hennar á einu ári frá árinu 2009 en hún gaf heldur minna eftir en spáð var. Mestu munar um að samdráttur fjármunamyndunar var nærri 5 prósentum minni en spáð var eða 6,8%. Þennan mun í fjárfestingu má að miklu leyti rekja til endurskoðunar talna á fyrstu þremur fjórðungum 2020. Útflutningur dróst saman um 30,5% á árinu í heild en samdráttur innflutnings á árinu var minni, um 22%, og því var framlag utanríkisviðskipta til hagvaxtar á árinu neikvætt um 4,9 prósentur sem er litlu neikvæðara en spáð var.

Í samræmi við spá Seðlabankans reyndist viðskiptajöfnuður jákvæður á árinu 2020 þrátt fyrir mesta samdrátt útflutnings síðan árið 1917. Nam afgangurinn um 1% af vergri landsframleiðslu

samanborið við 6,4% árið 2019. Halli á vöru- og þjónustuviðskiptum síðasta árs mældist 0,6% af landsframleiðslu og stafar hann aðallega af samdrætti útflutnings en viðskiptakjör versnuðu einnig milli ára. Þjónustuútflutningur dróst saman um 51% sem skýrist að mestu af mikilli fækkun ferðamanna. Samdráttur þjónustuinnflutnings nam 39% sem má að mestu rekja til mikillar fækkunar brottfara Íslendinga til útlanda. Mikil breyting varð á samsetningu viðskiptajafnaðar á síðasta ári samanborið við niðurstöður fyrri ára þar sem vægi jafnaðar þáttatekna og rekstrarframlaga jókst.

Greiðslukortavelta innanlands bendir til þess að eftirspurn heimila hafi aukist milli ára á fyrstu tveimur mánuðum ársins. Vísendingar sýna batamerki í eftirspurn heimila eftir neysluflokkum sem einna helst urðu fyrir áhrifum sóttvarnaraðgerða eftir mikinn samdrátt í fyrra. Á sama tíma var enn ágætur vöxtur í útgjöldum heimila til varanlegra neysluvara þó að dregið hafi lítillega úr honum.

Samkvæmt væntingavísitölu Gallup í febrúar hefur bjartsýni neytenda aukist umtalsvert frá síðasta fjórðungi 2020 en sennilega hefur framgangur bólusetninga við COVID-19 og fækkun smita haft áhrif þar á. Af undirvísitölum væntingavísitölunnar hækkaði mat neytenda á núverandi ástandi mest milli mánaða.

Samkvæmt niðurstöðum vorkönnunar Gallup sem framkvæmd var í mars meðal 400 stærstu fyrirtækja landsins voru viðhorf fyrirtækja til núverandi efnahagsaðstæðna betri en í vetrarkönnuninni. Væntingar stjórnenda til næstu sex mánaða eru einnig jákvæðari en í vetur. Um 62% stjórnenda telja að aðstæður í efnahagslífinu batni og um 14% stjórnenda telja að aðstæður verði verri eftir sex mánuði eða heldur færri en í vetur. Stjórnendur eru einnig bjartsýnni um bæði innlenda og erlenda eftirspurn en í vetrarkönnuninni, einkum stjórnendur í verslun, iðnaði og ýmissi sérhæfðri þjónustu.

Samkvæmt könnuninni hefur framlegð flestra fyrirtækja farið minnkandi frá síðustu könnun. Á heildina litið virðast stjórnendur þó búast við því að framlegð aukist lítillega á næstu sex mánuðum og að hagnaður í ár verði svipaður og á síðasta ári. Þá bendir könnunin til þess að fjárfesting dragist saman milli ára en að samdrátturinn verði heldur minni en hann var á síðasta ári.

Árstíðarleiddréttar niðurstöður sömu könnunar sýna að munur á hlutfalli fyrirtækja sem vilja fjölga starfsfólki og þeirra sem vilja fækka því var jákvæður um 4 prósentur. Munurinn eykst lítillega milli kannana, eftir mikinn viðsnúning í vetrarkönnuninni í fyrra, og er nálægt sögulegu meðaltali. Um 12% stjórnenda töldu vera skort á starfsfólki sem er lítillega hærra hlutfall en í síðustu könnun. Það hefur hækkað þrjár kannanir í röð en er enn töluvert undir sögulegu meðaltali. Svipaða sögu má segja af hlutfalli fyrirtækja sem starfa nálægt hámarksframleiðslugetu en um 32% stjórnenda töldu fyrirtæki sitt í vanda með að mæta óvæntri eftirspurn.

Launavísitalan hækkaði um 0,3% milli mánaða í febrúar og um 10,6% milli ára þar sem bæði má greina áhrif samningsbundinna launahækkana í janúar í ár og apríl í fyrra og grunnáhrifa vegna þeirra tafa sem urðu á gerð kjarasamninga opinberra starfsmanna í yfirstandandi samningalotu. Raunlaun voru 6,2% hærrí mánuðinum en á sama tíma árið 2020.

Samkvæmt bráðabirgðatölum Hagstofunnar var hlutfall launa og launatengdra gjalda af vergum þáttatekjum 61% í fyrra sem er 0,5 prósentum hærra en árið á undan og 1,4 prósentum yfir meðaltali undanfarinna 20 ára. Eldri tölur launa og launatengdra gjalda voru einnig lítillega endurskoðaðar, mest fyrir árið 2019, en á heildina litið var þróun undanfarinna tveggja ára í takt við það sem gert var ráð fyrir í febrúarspá *Peningamála*.

Húsnæðisverðsvísitala Hagstofunnar fyrir allt landið, sem birt var í lok febrúar, hækkaði um 0,4% milli mánaða sé litið framhjá árstíðarsveiflu en um 8,4% milli ára. Vísitala íbúðaverðs á höfuðborgarsvæðinu, sem Þjóðskrá Íslands reiknar út, hækkaði um 0,5% milli mánaða í febrúar að teknu tilliti til árstíðar en um 7,3% milli ára. Þinglýstum kaupsamningum á landinu öllu fjölgaði um 30,8% á fyrstu tveimur mánuðum ársins frá sama tíma í fyrra en kaupsamningum um nýbyggingar um 69,4% á sama tímabili.

Vísitala neysliverðs hækkaði um 0,69% milli mánaða í febrúar og minnkaði ársverðbólga í 4,1%. Vísitala neysliverðs án húsnæðis hafði hækkað um 4,5% frá febrúar í fyrra. Undirliggjandi verðbólga mældist 4,4% samkvæmt meðaltali ólíkra mælikvarða. Hluti mælikvarða á undirliggjandi verðbólgu undanskilur áhrif raunvaxtakostnaðar húsnæðislána sem hefur lækkað töluvert að undanfögnu. Áætlað er að vegna þessa hafi ársverðbólga mælst um 0,9 prósentum minni en ella.

Útsölulok voru meginskýringin á hækkun vísitölu neysliverðs eins og að jafnaði í febrúar. Hækkun húsnæðisliðarins hafði einnig nokkur áhrif, einkum vegna hækkunar á kostnaði vegna viðhaldsþjónustu á húsnæði. Innlent eldsneytisverð hækkaði þriðja mánuðinn í röð í kjölfar hækkunar á heimsmarkaðsverði olíu að undanfögnu.

Vorkannanir Gallup benda til þess að stjórnendur fyrirtækja vænti 3% verðbólgu að ári liðnu og að heimili búist við 4% verðbólgu sem er óbreytt frá vetrarkönnunum. Hins vegar hækkuðu verðbólguvæntingar heimila til tveggja ára um 1 prósentu milli kannana og mældust 4%. Væntingar stjórnenda fyrirtækja um meðalverðbólgu á næstu fimm árum hækkuðu einnig, um 0,3 prósentur, og námu 2,8%. Verðbólguálag á skuldabréfamarkaði til fimm og tíu ára hefur jafnframt þokast upp frá febrúarfundi nefndarinnar og var álagið til fimm ára um 3% og álagið til tíu ára um 2,8% rétt fyrir marsfundinn.

II Ákvarðanir um stjórnþæki bankans í peningamálum

Nefndin ræddi taumhald peningastefnunnar í ljósi framvindu efnahagsmála og þess að raunvextir bankans hefðu hækkað lítillega frá febrúarfundi nefndarinnar. Rætt var um hvort taumhaldið væri hæfilegt í ljósi verðbólguhorfa en nefndin ákvað í febrúar að halda vöxtum óbreyttum. Þá voru horfur á að innlend eftirspurn myndi vaxa meira en áður var spáð en á móti vógu lakari útflutningshorfur. Verðbólga var komin yfir efri fráviksmörk verðbólgu markmiðsins en nefndin taldi að hún myndi hjaðna tiltölulega hratt er liði á árið.

Nefndarmenn ræddu nýbirta þjóðhagsreikninga en samkvæmt þeim var samdráttur landsframleiðslu 6,6% í fyrra en í febrúarspá sinni hefði Seðlabankinn gert ráð fyrir að hann yrði 7,7%. Fram kom að efnahagssumsvif hefðu reynst kröftugri en spáð hafði verið á síðasta fjórðungi ársins og samdrátturinn á fyrstu þremur fjórðungum ársins væri nokkru minni en fyrri tölur Hagstofunnar bentu til. Einnig ræddi nefndin um að nýlegar hátíðnivísbendingar og kannanir bentu til áframhaldandi bata það sem af er þessu ári. Fram kom í umræðunni að aðgerðir Seðlabankans og stjórnvalda í kjölfar farsóttarinnar hefðu náð að styðja við innlenda eftirspurn og að niðurstaðan væri betri en búist hefði verið við. Enn væri þó töluverður slaki til staðar. Nefndin lagði áherslu á að óvissan væri hins vegar mikil og þróun efnahagsmála hér og erlendis myndi að töluverðu leyti ráðast af framvindu farsóttarinnar og hversu vel bólusetning gegn henni gengi.

Nefndin ræddi verðlagsþróun en verðbólga hjaðnaði í febrúar og mældist 4,1%. Nefndarmenn tóku mið af því að áhrif gengislækkunar krónunnar í fyrra vægju enn þungt en væru líklega tekin að fjara út enda hefði gengi krónunnar hækkað nokkuð undanfarið. Taldi nefndin að útlit væri

Því fyrir að verðbólga tæki að hjaðna í vor þótt nærhorfur hefðu líklega versnað frá því í febrúar. Alþjóðlegt olíu- og hrávöruverð hefði hækkað undanfarið og borið hefði á kostnaðarhækkunum sem rekja mætti til framleiðsluþökrá í kjölfar farsóttarinnar. Nefndarmenn höfðu áhyggjur af því að verðbólguvæntingar hefðu hækkað lítillega þótt of snemmt væri að álykta um hvort kjölfesta þeirra við verðbólguþmarkmið bankans hefði veikst.

Nefndarmenn ræddu stöðuna á gjaldeyrismarkaði en gengi krónunnar hafði hækkað á milli funda nefndarinnar. Fram kom í umræðunni að inngrípastefnan og regluleg gjaldeyrissala hefði heppnast vel og stuðlað að meiri stöðugleika á gjaldeyrismarkaðnum. Bent var á að í ljósi þess hvernig verðbólga hefði þróast hefði taumhald peningastefnunnar verið hert með þessum hætti þar sem peningar væru teknir úr umferð. Einnig kom fram að ef gengi krónunnar færi að sýna meiri leitni til hækkunar kæmi til greina að hætta eða draga úr reglulegri gjaldeyrissölu enda væri um að ræða tímabundna ráðstöfun.

Allir nefndarmenn voru þeirrar skoðunar að halda meginvöxtum bankans óbreyttum. Ljóst væri að verðbólga er enn yfir efri frávíkismörkum verðbólguþmarkmiðsins og meiri kraftur virtist í innlendri eftirspurn um þessar mundir en búist hefði verið við. Umsvif í þeim geirum hagkerfisins sem stæðu vel þrátt fyrir farsóttina hefðu aukist. Bent var á að hætta væri á að verðbólga reyndist þrálátari í ljósi töluverðrar hækkunar alþjóðlegs olíu- og hrávöruverðs og hækkunar verðbólguvæntinga. Hins vegar væri allt útlit fyrir að viðsnúningur á gengi krónunnar og mikill slaki í efnahagslífinu myndi leiða til hjóðnunar verðbólgu þegar færi að líða á árið líkt og fyrri spár bankans höfðu bent til. Þá var nefndin sammála um að blikur væru á lofti varðandi þróun faraldursins erlendis þar sem víða væri verið að herða sóttvarnir á ný og hætta væri á að sama staða kæmi upp hér á landi. Fram kom í umræðunni að ef farsóttin og bólusetningar drægjust á langinn væri meiri hætta á að framleiðsluþættir og -geta hagkerfisins yrðu fyrir langvarandi skaða.

Nefndin ræddi kaup bankans á skuldabréfum ríkissjóðs á eftirmarkaði. Í ljósi þess að verðbólga væri enn yfir markmiði væri ekki ráðlegt að bankinn beitti sér af krafti á skuldabréfamarkaði. Halli á ríkissjóði hefði einnig verið minni í fyrra en búist var við í upphafi faraldursins og því hefði verið minni þörf á skuldabréfakaupum bankans. Hins vegar væri útlit fyrir aukinn halla á ríkissjóði á þessu ári og því væri mikilvægt að fylgjast áfram náið með þróuninni á skuldabréfamarkaði. Hjaðni verðbólga að markmiði gæti skapast svigrúm til kröftugri innkomu bankans ef þörf verði á. Nefndarmenn ræddu einnig að ávöxtunarkrafa óverðtryggðra ríkisskuldabréfa hefði þokast upp undanfarna mánuði, einkum á lengri endanum, sem kæmi ekki á óvart í ljósi aukinnar bjartsýni um lengri tíma horfur. Verðmyndun væri því eðlileg á markaði.

Nefndin fjallaði um stöðu viðskiptabankanna og nýleg uppgjör þeirra þar sem fram kom að staða þeirra væri tiltölulega góð. Bent var á að eftirspurn fyrirtækja eftir lánsfé væri takmörkuð um þessar mundir en að áfram væri aukning í útlánum til einstaklinga. Taldi nefndin að bankarnir yrðu vel í stakk búnir til þess að styðja við fjárfestingu fyrirtækja þegar efnahagsbatinn hæfist af fullum krafti.

Með hliðsjón af umræðunni lagði seðlabankastjóri til að vextir bankans yrðu óbreyttir. Meginvextir bankans, þ.e. vextir á sjö daga bundnum innlánum, yrðu 0,75%, innlánsvextir (vextir á viðskiptareikningum) 0,5%, vextir af lánum gegn veði til sjö daga 1,5% og daglánavextir 2,5%. Allir nefndarmenn studdu tillögu seðlabankastjóra. Nefndin var einnig sammála um að halda óbreyttri stefnu varðandi önnur stjórnæki.

Fram kom á fundinum að peningastefnunefnd myndi beita þeim tækjum sem hún hefði yfir að ráða til að styðja við þjóðarbúskapinn og tryggja að verðbólga hjaðni aftur í markmið innan ásættanlegs tíma.

Eftirfarandi nefndarmenn sátu fundinn:

Ásgeir Jónsson, seðlabankastjóri og formaður nefndarinnar

Rannveig Sigurðardóttir, varaseðlabankastjóri peningastefnu

Gunnar Jakobsson, varaseðlabankastjóri fjármálastöðugleika

Gylfi Zoëga, prófessor, utanaðkomandi nefndarmaður

Katrín Ólafsdóttir, dósent, utanaðkomandi nefndarmaður

Aðalhogfræðingur sat allan fund nefndarinnar. Þar að auki sat fjöldi starfsmanna Seðlabankans hluta fundarins.

Karen Á. Vignisdóttir ritaði fundargerð.

Næsta yfirlýsing peningastefnunefndarinnar verður birt miðvikudaginn 19. maí 2021.